

Lucrare Științifică

Tema: *Metoda trierii*

Data: 21.04.2020

Autor: Stegărescu Olivia cl.11C

Profesor: Guțu Maria

Definiție

Se numește metoda trierii metoda ce identifică toate soluțiile unei probleme în dependență de mulțimea soluțiilor posibile. Toate soluțiile se indentifică prin valori, ce aparțin tipurilor de date studiate: integer, boolean, enumerare sau subdomeniu.

Metoda trierii este o metodă ce indentifică toate soluțiile unei probleme în dependență de mulțimea soluțiilor posibile. Toate soluțiile se indentifică prin valori, ce aparțin tipurilor de date studiate: integer, boolean, enumerare, char, subdomeniu, tablouri unidimensionale.

Fie P o problemă, soluția căreia se află printre elementele mulțimii S cu un număr finit de elemente. $S = \{s_1, s_2, s_3, \dots, s_n\}$. Soluția se determină prin analiza fiecărui element si din mulțimea S.

SCHEMA GENERALĂ

for i:=1 to k do

if SolutiePosibila (si) then PrelucrareaSolutiei (si)

(SolutiePosibila este o funcție booleana care returneaza valoarea true dacă elementul si satisface condițiile problemei și false în caz contrar, iar PrelucrareaSolutiei este o procedură care efectuează prelucrarea elementului selectat. De obicei, în această procedură soluția si este afișată la ecran.)

Generarea soluțiilor posibile necesită elaborarea unor algoritmi speciali. În general,acești algoritmi realizează operațiile legate de prelucrarea unor mulțimi:

- - reuniunea;
- - intersecția;
- - diferența;

- - generarea tuturor submulțimilor;

- - generarea elementelor unui produs cartezian;

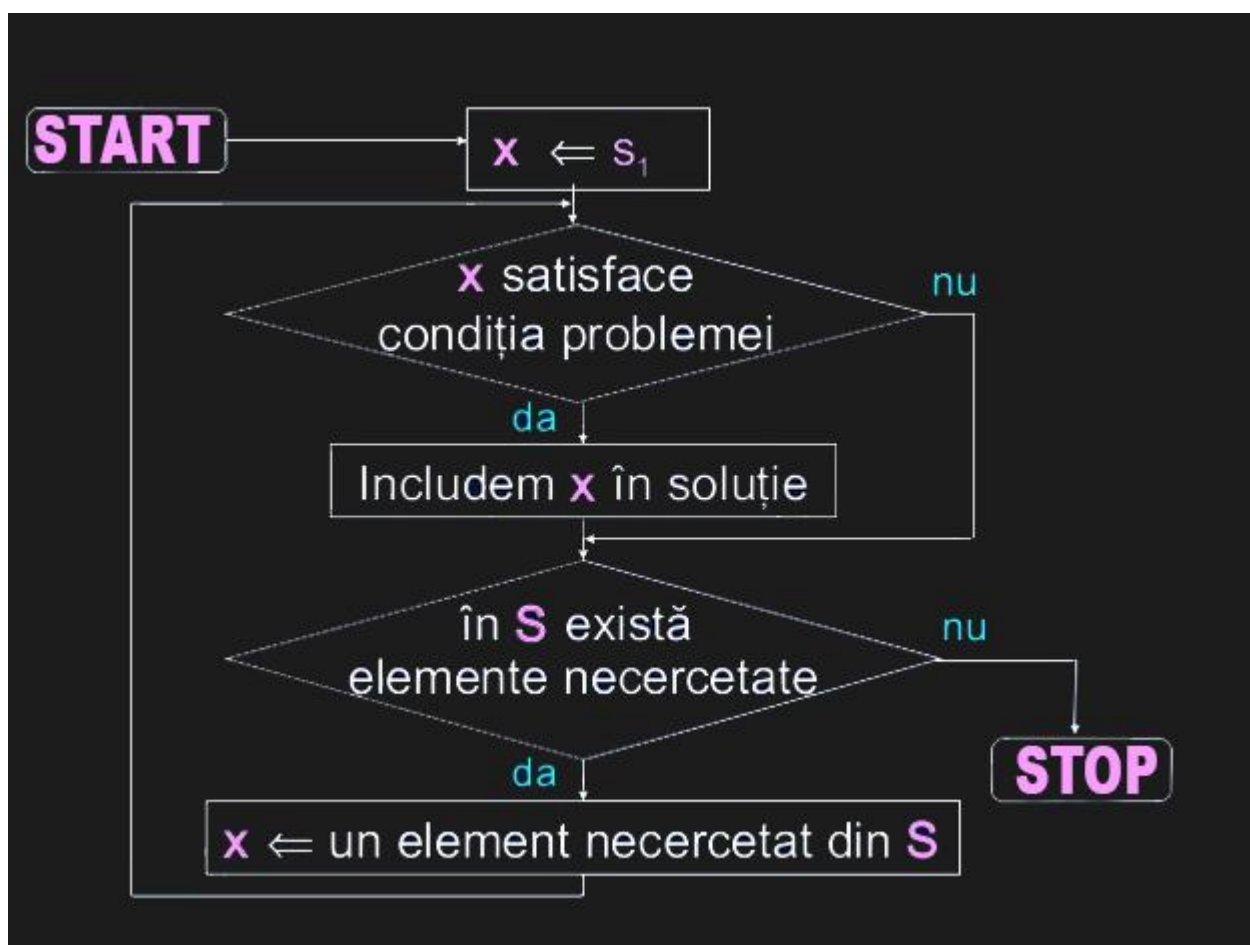
- - generarea permutărilor, aranjamentelor sau combinațiilor de obiecte etc.

Avantajul principal al algoritmilor bazați pe metoda trierii constă în faptul că programele respective sunt relativ simple, iar depanarea lor nu necesită teste sofisticate. Complexitatea temporală a acestor algorimi este determinată de numărul de elemente k din mulțimea soluțiilor posibile S. În majoritatea problemelor de o reală importanță practică metoda trierii conduce la algoritmi exponențiali. Întrucât algoritmi exponențiali sunt inacceptabili în cazul datelor

de intrare foarte mari, metoda trierii este aplicată numai în scopuri didactice sau pentru elaborarea unor programe al căror timp de execuție nu este critic.

În probleme mai complicate este nevoie de a reprezenta aceste elemente prin tablouri, articole sau mulțimi.

Schema de aplicare a metodei trierii este reprezentată mai jos:

Probleme din viață rezolvabile prin metoda trierii

Metoda trierii poate fi folosită pentru rezolvarea următoarelor probleme din viață:

- aflarea numărului minim de monede care pot fi date drept plată sau rest;
- medicii deseori se confruntă cu necesitatea aplicării metodei trierii cazurilor, când numărul răniților sau bolnavilor este foarte mare, medicul fiind suprasolicitat, în cazul unui război, sau când își periclitează propria viață în cazul unei epidemii periculoase;
- aflarea ariei maxime a unui lot de teren, avînd la dispoziție o anumită lungime de sîrmă ghimpată, spre exemplu (ca perimetru dat);
- generarea submulțimilor unei mulțimi (aflarea tuturor combinațiilor posibile), ceea ce ne poate fi foarte util în viața de zi cu zi;
- afișarea coordonatelor a două puncte date ce au distanță minimă sau maximă, ceea ce va fi foarte folositor dacă plănuim o călătorie;
- calcularea șanselor de a lua premiul mare la loterie etc.

Exemplu de problemă 1.

Se consideră numerele naturale din mulțimea $\{0, 1, 2, \dots, n\}$. Elaborați un program care determină pentru câte numere K din această mulțime suma cifrelor fiecărui număr este egală cu m . În particular, pentru $n=100$ și $m=2$, în mulțimea $\{0, 1, 2, \dots, 100\}$ există 3 numere care satisfac condițiile problemei: 2, 11 și 20. Prin urmare, $K=3$.

Rezolvare:

```
Program Pex;  
Type Natural=0..MaxInt;  
Var I, k, m, n : Natural;  
Function SumaCifrelor(i:Natural): Natural;  
Var suma: Natural;  
Begin  
Suma:=0;  
Repeat  
Suma:=suma+(I mod 10);  
i:=i div 10;  
until i=0;  
SumaCifrelor:=suma;  
End;  
Function SolutiePosibila(i:Natural):Boolean;  
Begin  
If SumaCifrelor(i)=m then SolutiaPosibila:=true  
Else SolutiePosibila:=false;  
End;  
Procedure PrelucrareaSolutiei(i:Natural);  
Begin  
Writeln('i=', i);  
K:=k+1;  
End;  
Begin  
Write('Dati n=');  
readln(n);  
Write('Dati m=');  
readln(m);  
K:=0;  
For i:=0 to n do
```

```

If SolutiePosibila(i) then PrelucrareaSolutiei(i);
Writeln('K=', K);
Readln;
End.

```

Exemplul 2.

Se consideră numerele naturale din mulțimea $\{0, 1, 2, \dots, n\}$. Elaborați un program care determină pentru câte numere K din această mulțime suma cifrelor fi ecăruui număr este egală cu m . În particular, pentru $n = 100$ și $m = 2$, în mulțimea $\{0, 1, 2, \dots, 100\}$ există 3 numere care satisfac condițiile problemei: 2, 11 și 20. Prin urmare, $K = 3$. Rezolvare. Evident, mulțimea soluțiilor posibile $S = \{0, 1, 2, \dots, n\}$. În programul ce urmează suma cifrelor oricărui număr natural i , $i \in S$, se calculează cu ajutorul funcției SumaCifrelor. Separarea cifrelor zecimale din scrierea numărului natural i se efectuează de la dreapta la stînga prin împărțirea numărului i și a cîturilor respective la baza 10.

Program P151;

```
{ Suma cifrelor unui număr natural }
```

```
type Natural=0..MaxInt;
```

```
var i, K, m, n : Natural;
```

```
function SumaCifrelor(i:Natural):Natural;
```

```
var suma : Natural;
```

```
begin
```

```
  suma:=0;
```

```
  repeat suma:=suma+(i mod 10);
```

```
  i:=i div 10;
```

```
  until i=0;
```

```
  SumaCifrelor:=suma;
```

```
end;
```

```
{ SumaCifrelor }
```

```
function SolutiePosibila(i:Natural):boolean;
```

```
begin
```

```
  if SumaCifrelor(i)=m then SolutiePosibila:=true
```

```

else SolutiePosibila:=false;

end;

{ SumaCifrelor }

procedure PrelucrareaSolutiei(i:Natural);

begin writeln('i=', i);

K:=K+1;

end;

{ PrelucrareaSolutiei }

begin

write('Dați n=');

readln(n);

write('Dați m=');

readln(m);

K:=0;

for i:=0 to n do

if SolutiePosibila(i) then PrelucrareaSolutiei(i);

writeln('K=', K);

readln;

end.

```

Exemplul 3 .

Se consideră mulțimea $P = \{P_1, P_2, \dots, P_n\}$ formată din n puncte ($2 \leq n \leq 30$) pe un plan euclidian. Fiecare punct P_j este definit prin coordonatele sale x_j, y_j . Elaborați un program care afișează la ecran coordonatele punctelor P_a, P_b distanța dintre care este maximă. Rezolvare. Mulțimea soluțiilor posibile $S = P \times P$. Elementele (P_j, P_m) ale produsului cartezian $P \times P$ pot fi generate cu ajutorul a două cicluri imbricate:

Program P152;

```
{ Puncte pe un plan euclidian }
```

```
const nmax=30;
```

```
type Punct = record x, y : real;
```

```

end;

Indice = 1..nmax;

var P : array[Indice] of Punct;

j, m, n : Indice;

dmax : real;

{ distanța maxima }

PA, PB : Punct;

function Distanta(A, B : Punct) : real;

begin

Distanta:=sqrt(sqr(A.x-B.x)+sqr(A.y-B.y));

end;

{ Distanta }

function SolutiePosibila(j,m:Indice):boolean;

begin

if j<>m then SolutiePosibila:=true

else SolutiePosibila:=false;

end;

{ SolutiePosibila }

procedure PrelucrareaSolutiei(A, B : Punct);

begin

if Distanta(A, B)>dmax then

begin

PA:=A; PB:=B; dmax:=Distanta(A, B);

end;

end;

{ PrelucrareaSolutiei }

Begin

write('Dati n=');

readln(n);

```



```

writeln('Dați coordonatele x, y ale punctelor');

for j:=1 to n do begin write('P[', j, ']: ');

readln(P[j].x, P[j].y);

end;

dmax:=0;

for j:=1 to n do for m:=1 to n do

if SolutiePosibila(j, m) then PrelucrareaSolutiei(P[j], P[m]);

writeln('Soluția: PA=(', PA.x:5:2, ',', PA.y:5:2, ')');

writeln(' PB=(', PB.x:5:2, ',', PB.y:5:2, ')');

readln;

end.

```

Concluzie

Avantajul principal al algoritmilor bazați pe metoda trierii constă în faptul că programele respective sunt relativ simple, iar depanarea lor nu necesită teste sofisticate. În majoritatea problemelor de o reală importanță practică metoda trierii conduce la algoritmi exponențiali. Întrucât algoritmi exponențiali sunt inacceptabili în cazul datelor de intrare foarte mari, metoda trierii este aplicată numai în scopuri didactice sau pentru elaborarea unor programe al căror timp de execuție este critic. De obicei, algoritmi bazați pe metoda Greedy sunt algoritmi polinomiali.

Bibliografie:

- <http://caterinamacovenco.blogspot.com/p/tehnici-de-programare.html>
- [file:///D:/Downloads/XI Informatica%20\(in%20limba%20romana\).pdf](file:///D:/Downloads/XI%20Informatica%20(in%20limba%20romana).pdf)
- <http://blogoinform.blogspot.com/p/metoda-trierii.html>